Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

DEVETERODNEVJE

NA CIAST

PRISVETOGA SERZA

JESUSSA HRISTA

SLOSCENO

OD ALFONSA DE LIGUORI

129650

BISKUPA

S. AGATE GOTSKE

U NAPOLITANSKOJ SEMGLI,

i u Slovinski Jesik iſ Italianskoga prineſeno.

U BNEZIEH

PRI SCIMUNU OCCHI

GOD. GOSP. 1773.

S' DOPUSCTENJEM STARJESCINA.

Digitized by Google

Digitized by Google

PRISVJETLOJ GOSPOGHI

MARII GRADI

U POZZA

GIAMMARIA MATTEI

DRUSCBE JESUSSOVE

P. i P.

NEtchjemi, vjerrujem, itko ſaſrietti, ſcto male ove kgniſcize ù nasc jeſik pritomaccene, cimib na svietloſt iſvodim, Vascemu Prisvietlomu Gospoſtvu smiem na poklon prinjeti. Mallascne jesu doi-

Digitized by Google

sto, nù rade ò stvari velikoj, ter veoma spassene naukke usdœrsce. Tako i mallahan draghi kammicjak mnoggose zjeni; i cestokrati ù sunu ljecnomu sœrnu prika moch. Sdravonosna utajàse. A' paka ne besjeddilise ù gnih ò glasovittomu Objetovanju k' svetosvetomu sœrzu Jesussovu? Da ne prossili raslogh svakki, dase V. G. poklone, ka biuscise, docim obhaghjasce italiansku semgliu, gliubavi Boscianstvenoga togga sœrza srechno rascegla, ne odpoccinnu, doklegod od sakonitoga tvoga Druga Gosp. Saba Puzzichja nebbesziem istiem plamima goruchja ne isprosi, da ne mal dio bogastva, kim obiluje, u sagraghjenje Zarkve Prisvetomu tommu Sœrzu narecene namjeni: a toj u sœrzu rodnoga Grada, i sried perivoja Zvietchiem, i plodniem stabrima narescena, nekkabi tvoje Gradjanne sve poducilla, da posried svoga sœrza onommu Sœrzu podobban stan napravve, ter k' tommu daga s'nasce gliubavi is-œsnuta Zvjetchjem gljuvesnieh posciuda, pohvala uscjasa, odluka, i vochjem

vi-

vitesczjem dobrieh djellovanja ukrje-pe, kakono samo u Piesni suprascja: (*) Podaprittеme zvjetchjem, obastritteme vochjem, jere s' gliubavi vennem: *U cemu Ti putim ravnisc tvoiem obchjevanjem, cim samierno scivglje, neghli na tanku platnu raslikom svilom pribitro Boscjanstveno ono sœrze isvese, u tvomu u, sœrzu ispisujescga mastima gnegovieh Kreposti; sctoje rieti, Krotkosti, ustœrpjenjem, trudogliubjem, boggocjastjem, ter inniem, a ossobito gliubavi plammenittom* k' *Boggu, i* k' *iskœrgnemu Bogga radi. A ne slovili po svemu Dubrovniku, ne glasilise po svoj dœrsciavvi tvoje ono matterinsko smigljenje* k' *potrebnizim, i neustavna darovittost,* ka *rasdanjem obilna blaga suse ubosciadi otire, i sœrza sirotinska tjesci, i smiruje? Radda dake Boggugodna Plemkigno primi ovi darak,* koi *Kakko s' vecchie usroka premti pri-*

 stoi,

(*) Cant. 25. *Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo.*

Digitized by Google

ſtoi, takko primio ne morre ne pitti, i sajedno sc'gnime smjerno klaguanje onoga, kitiga pridava. Bila u vrjemenu, i u vjekuvjecjanſtva svœrsceno ceſtitta.

U Dubrovniku na 29. Travna G. G. 1773.

PRID.

Digitized by Google

PRIDGOVOR.

Kascese, sctôje Objettovanje Prisvetomu Jesussovu Særzu, Kakkose mosce stecchi, i Kakkose immà slûsciti.

OBjettovanje, Kojè sva nadhodi inna objettovanja jest doisto Gljubav prema Spassitegliu nasceemu Jesussu Hristu, cesto rasmiscgliajuchi gljubav onu priscestoku, Kojomnas sagliubi, i dragôva, ter bes pristanka draguje gliubescglivi ti Boscii Sin, ustò râdechi toliku gliubav gliubavi Kollikose mosce vechjom samjeniti. Zvili s' pràva rasloga, i tusci objetni gneki Pisalaz, jer mnosctvo pravovjernikà bavese objettovagnih o raslizieh, cim sa ovo nehaju: i jere mnosi Pripovjedaozi rjeci Boscie, mnosi Ispovjednizi vele stvàri govorechi, o Jesussovoj gljubavi mallo besjedde; a Gljubav saisto k' Jesussu Hristu poglavito immà bitti, pace jedino objettovanje Hristjanszieh gliudi, tim jedino imma bitti nasto-

janje, ſamjera jedina Glasnika ſuproch slusciaozim svojem, i pokornizim utizzatim bes priſtanka, i rasgaratim u ſærzu prema Jeſuſu Hriſtu gliubav goruchju. S' tej nepomgne Karſtjanske dusce na Krepoſtnomu pûtu napreduju prem mallo; pace leſce, i ghniju u ſtarieh pomagnkagnih, i ne rjetkokrà ti ù tescke prigrjéhe spuſtajuse, i propaddaju. Krute te bjedè uſrok jes, ſcto prem mallo rade, i malloſu opomegneni Pravovjerzi, da ſtekkù Jeſuſſovu Gliubav, flatnu onu uſſu, Hojom duſcja k' Boggu prione, i sc'gnimse siedini.

Na tu svœrhu jedinu vjecna Rjec, Boſcii Sin ſide na ſemgliu, dabi ſtekko gljûbav naſcju: *Ogagn pridoh spustiti na semgliu; ter scto hochju, ako ne, daſe uſcesce?* A i vjecni Otez na toga posla na svjet, dabinam svoju gliubav javio, i tiem iſmjenitu gliûbav od nas iſtèghnuo. Svjedocinam uſtò da ù tolikonas gljubi, u Koliko Iſuſriſta mi gljubimo: *Ipſe enim Pater amat vos, quia vos me amavis.* Jo. 16. Nadarivanas josc k' tommu ſvoiem milloſtima, u Kolikkoih uſproſſimo u imme Sina Viecnoga. *Si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis:* Jo. 16. 23. Akonas prima ù nebbesko Kragljeſtvo, toje eremas uſire ſcivotu Jeſuſſovu prilicnieh: *Nam quos præſcivit, & prædeſtinavit conformes fieri imagini filii ſui.* Rom. 8. 29. Nu to sobraſenje, alliti sprilicenje nittichjemo ighda ſtecchi, nittisbjemo iskattiga, pace ni ſciudjetiga,

ga, ako ne uſradimo raſmiſcgljati vegliu do cjudda gljubav, Komnas blaghi Jeſus Sagliùbi.

Na tu ſamu sværhu, ſasve da predgnieh vjeka mnoſiem iſbraniem dûſcjam podjeli ſamierno prionutje k' Jeſuſſovu Særzu, odredi nisctamagne, da u naſce ovo dobba raſglasceno buddè, pripovjedano, iskuscjano, potværdjeno, i proſtranno po svemu Karſtjanſtvu primjeno millo toj objettovanje. Ugodno bi Isuhriſtu vele tja od prie tu svôju odluku odkritti Svetoj Geltrudi, vellechioj, da dærscjasce u skroviſctu svoga millosærdja shragnjeno posljednim vjemenim Objettovanje svomu særzu, nekkabi Krof to Prevovjernike probudio, mlakoſt gnihovu raſtjero, i raſgorio spaſsonosnom svojom gliûbavi. Pride napokon taj rok ceſtiti o ſapadu najſadgnega minutoga vjeka, Kada milloſtivi odkupitegl sam ſadoſtojase objaviti priugodnoj ſvojoj vjerrenizi cjaſtivoj Margariti Alokokvé redovnizzi Posjedjenja S. Marie, da biascemu po vogli, dabise raſglaſilo, i rasplodillo u S. Zærhvi Objettovanje, i Blaghdan svoga Særza Prisvetoga, nekkabi nabofcne Duſce sluſcbam svoiem, svojom gliubavi ſaplatile na koi nâcin beſakonja, Koja svoje Særze prima od neharnika. Povjedase dake u ſcivottu tej boggomilie Dumne, da cim gniekad ſtojasce mollechise prid Svetosvetiem Otajſtvom Otarskiem, pokaſajoj Jeſus Hriſt svoje Særze Krutom rannom rasjaſeno, draccjami opaſſano, s' Kriſcem na værhu

usaghjeniem, a pollosceno rékbi na pristogliu posried goruchieh plammena: potomjoj, use govoritti: „ Evvoti onoga „ Særza, Kojeje tol kko gliudi gliûbilo, „ Koje nije sasctedjelo iscta saradi gnih „ do svoga skoncjanja, nekkabiim bjelo„ danna snamenja svoje gliûbavi usjavi„ lo; alli na ismjenu ne prima od naj„ vechiega broja nego isctom neharstva, „ i' neposctenja u gliuvenomu ovemu „ Otajstvu; a sctomije najvechie nedra„ go, jest da ta særza mennise vellé po„ svetchjena: " Sa tim gnoj naredi nekkabi obrâdila, da ù Pærvi Pêtak sa Osminnom Brascjanceva, alliti Prisvetoga Otajstva Tjela Hristova, slûsciobise osobiti Blaghdan na cjast Boscianstvenoga svoga Særza: ato na troju sværhu. Pærvo, nekkabimu Pravovjernizi hvâle dali zjechja vegljega togaj dara gnim podana u Otarskomu Svetotajstvu. Drugo nekkabi Dusce prave svoje gljûbovnize slusebom svojom, i gljubavi naplâtile necjasti, i pohullenja, Ké primi, i sve dni prima od gresnikà osiobitto u tommu Otajstvu. Tretchje, nekkabi nadomjerile i posctenje ono, koje ne prima po tolizieh Zærkvah, ghdje sctovan nije, ni Klagnan. Obêchja, dabi on poplavizom sdascdio bogastva svoga Særza nad one Dusce, Kebiga tiem nacinom us-cjastille toliko u receni dan blaghi, Koliko u svakko inno vrjeme, pohaghjajuchiga na S. Otaru pollosceno. Tot ovo Objettovanje særzu Jesusiovu nije inno doisto,

negh

negh medena, i spassena sâbava od gliûbavi k' nascemu Gospodinnu nedohitno gljubglivu.

Sâmjèra toga Objettovanja jest dvoja. Sâmjera *duhovna* jest Gljubav, Kojom Jesussovo Særze gori prema gljûdem; gliûbavbo, Kakko ne màl raslogh prossi, særzuse obchjeno privlasctiva, Kakko Sveto Pismo na vele mjestà naricé, i svi Jesizzi na semaglskomu okoliscju saobchisce i sûditi, i govoritti. A sâmjera *is-cesna*, alliti chjutgliva jest Særze Prisveto putteno Jesussovo, ne Kakkonoti golo, i pròsto, neggo slûceno s' Cjovjecjanstvom, i s' Boscjânstvom, to jest sa Sobstvom Vjecnoga Slòva uputtjena. Obilni plod toga Objettovanja jest stecchi prisærcjanu, i prigorochju gljûbav prema tomu Bosciânstvenomu Sobstvu Jessusa Hrista. Jedallise mosce na saj svjet doseghnuti vecchje blago, cest viscja, i Koristnia?

U mallo dobba rasidese, i rassadise po svieh Hristjanszieh Krainah novi, da recem tako, nâcin ovi posctenja Jesussova, ter na ciast Særza Prisvetoga bjehu sasdana, i skupgljena mnoga Brattinstva, sagraghjene Zærkve, postavglieni Otari, i mnoga Prosctegnja Upisnizim tieh Brattinstva od Apostolskoga Pristoglja dopusctena. Napokon Sveti Otaz Papa Klement Trinesti gannut saproscenjem mnosieh Biskupa slavnoga Pogliackoga Kragliestva na 18. Maggia, alli Svibgna G. G. 1765. pôda, dase mobude u gorireceni Petak govoritti. *Cin Ulasctiti dvo-*

struc-

ſtrucni, to jeſt Pjetje Zærkovno (ſcto Latinni velé: *Officium Proprium duplex*) i takoghjer slûſciti Miſſa Ulaſctita na cjaſt Prisvetoga Særza Jeſuſſova.

Budnchi vidjela, Dufcjo boggomilla, Kolikoje Objettovanje Særzu Jeſuſſovu ugodno G. Boggu, Koliko tvomu ſpaſſenju Koriſtno, Koliko po S. Zærkvi raſplodjeno, i potværdjeno, vjerrujem, da jur svêdiſc ſa gnime: terbi hotjella, dati Ko pokâſce nâcine, Kojembiga mogla dosêghnuti, i ſâbave, Koiembiga imalla slûſciti, i uobchivati. Radchjuti tej naukke poslufciti, i jéda, docim innieh ufucim Jeſuſſa gliûbiti, planne s' gnegove milloſti, i rasgorise u momu særzu taj ogagn ſpaſſonosni.

Pærvi nacin, alliti srjedisćte jeſt svendiglni ſtrah, i sveſtanna mærſina na griêhe Kogatidrago lîza. Særze Jeſuſſovo ne primaſe ikakve zkværni, mærſi nedohitniem nâcinom na svakku Krivinu: tim Kakko da pridagn ugodne padnu slufcbe, Kefumu Klagnane od særzà neciſtieh? Dusce pravedne, i sa svakom ſlôſti raſſucene od gneggaſu millovane, gnegovom gljubavi raſcefcene, sried gnegova skrovisćta najotajniega primjene, i uſtanovitchjene. Zjechja togga uſmi na svak cias tvôju svjeſt iskuscjavati, Kajſe ceſto od tvoieh grièha, dufcju peri ſuſama tvoiem, i Kærvi Jeſuſſovom u pokornomu Otajſtvu S. Ispovjesti, tærgaj iſ særza do najtagnega vlaſa otrovne obicjaji, uklagnajse od poghibnieh prigoda, bljêdi pri

sva-

svakoj sjenni najmagnega voglnoga pomankanja; terchjesc pokusejati Kolikochie ràd blaghi Jesus u tvoieh pærsieh rasgorjetti ôgagn svoje svete gliûbavi.

Drughi nâcin jest snisćena mollitva, pousdana, gorûchja, i nepristajna. Obêchja Spassitegl: *Svesćto mollechise usprossite, vjerrujte, erchjete primiti:* Ko dake dase osumgni, da, prossechi, Kakkoje podobno, mosce ne isprossiti onò, scto tac gljubiteglno scelì Gospod Jesus podjêlitnam?

Tretchi nâcin jest cesto Pricêstjenje. Nije mogûchje satâjati ogagn u skutu, a dase odlio neopali. Blaghi Jesus jest ôgagn prigoruchi: Kakko dâke da nè rastopi mrasno nasce særze, daga nerasćese, ako usbude nerjetko primjen sa scivom vjerrom, s' velikom pohlepom, s' podobnom prîpravom?

Cetværti nâcin jest cestopûta pohâghjati Prislavno Otajstvo. Te pohodbe, ti posjeddi s' Jesustom usmnasćajn cjudnovitto svetu Gliûbav, jere on darovit nadjeliva millostima svojem tej pomne dusce, Ke scedne jedine gliûbavi k' gnemu prihode.

Napokogni nâcin jest særcjano Objettovanje Djevi Boggoroddizj. Narićese ôna, i po svemu svjetu glasi Matterom liepe gljûbavi, poroddibo Jesussa, Koi gljubav jest, i vjecna dragost; tim scjudechi, da posnan buddé sviem gliûdem, slaćen, i gliûbjen, blagovoglnochie isprossiti toj svetu gliûbav dusciam, Ke sa dadu

dadu na gne objetnu sluscbu. S' prîlicna usrokka cjasti, i môli oné Svetze, Koi cjudnovitto napredovasce u Jesussovoj gljubavi, u dragovanju, i posctenju Særza gnegova; makar gnegovu Svetu Obitil, a to jes S. Joseffa, S. Joahima, S. Annu, S. Ivanna Kærstiteglia; isi sried Apostola S. Petra, S. Ivanna, S. Paula; takoghjer S. Franceska Assiscjanina, S. Tommassa Akvîgnanina, S. Bonaventuru, S. Ignazia, S. Filippa Nerichja, S. Luigja, S. Teresiu, illi Kogagodi takovoga; k' gnim pristupaj cestokrati, ter sceglno usvappi, dati isdvoré one Spassiteglja plame, Koiem u ovomu jur progonnisctu srechno gorjesce, a sada srjed rajszieh raskoscia cestittisu, i blascenj.

C I N I.

Illiti Vobchjenja, ovoga Objettovanja Svakke Godiscte.

OBjettovan bitti svetosvetomu særzu Jesussovu jest goruchiem nâcinom Jesussa Hrista gljubiti, vratchjausci, Kolikose mosce vecchju gljûbav Boscjanstvenomu ovomu Gljubitegliu. Tim Kakòno duscnismo Jesussa u svakko dobba gliûbiti, i dragovatti; takò u svakko dobba duscni jesmo særzu gnegovu prinositti objetne poklone nasce hari, hvalà, i molbà,

bà. Odredjenje nisctamanje jédan ossobiti Blaghdan obhodni u svako ljetto, Kise ima slusciti na harno sahvagljenje Jesussu sa svù gljubav priveliku, Kù pokâsa nârodu nascemu, na rasgorènje dragochje nascie prema gnemmu, na naplâtchjenje posctenja, Kemuje oteto i sanjekano Kros tolikà besakonja, necjasti, i studenilla sloharnieh gljûdi. Toje Pètak na saglavu Osmine Tjela Gospodinova, illiti drughi Pètak isa recene Svetkovine. Podobnoje, i Koristno priposlatti, i prislusciti Deveterodnevje, pociamsci u srjedu prie Blaghdanna Tjela Hristova; na sctochiete podpomocchi Rasmiscgljanja, Kati u ovieh Kgniscizah prinossim. U té devet dana cisti, Kolikosi jak, tvoju dusciu, cesto pohaghjaj Gospodinna na S. Otarù, termuse sniscno, i gljubko Klagnaj, i môli. Ako nebi mogo glâvom pristûpati; a ono særzem if tvoga stana k' gnemmu saljetajse. To vele vecehie podobnoje cinitti u occi Blagoga dnevi særzu Jesussovu nareceña.

Potom ustanesc na osvjet toga veselloga dana padni niza prid tvoga milloga Gospodinna, termu poklôni, svesctosi, i svesctochjesc ucinitti onoga dana, i sa svèga scivôta na cjest, na proslavgljenje, na usdarje gljuveno. Sa tim stanni rasmiscgljatti tiem nâcinom. Pærvo, Jesusme gljûbio, i gljubime bes ikakve mjerre. Drugo, u sâklad svoje gljubàvi podammi sam sebbe svêga s' primnoggozjenniem svoiem Tielom, i Kærvi. Tretchie,

12965

Digitized by Google

chje, Taj dar jest neismjeran, da nemosce bitti vecchi, ter jest sciv sâklad slâve Vjecné. A ja Kako gliubih, Kako gliùbim moga Cospodinna? Ciem mojumu gljûbav pokascivam? Scto cinim, dabimo ugodan postò? Uh Kolikochjete smutiti to promîscgljanje!

Poklisi priscjo u Zærkvu, occisti duscju Jesussovom Kærvi u Kupallu Svete Ispovjesti; paka ulosci, svescto mosc vecehju pomgnu, dase k' S. Pricestjenju pripravisc, nâstojechi, da gorusctvo toga prisvetoga Cina budde Kakogodi saplatiti sva pomankanja predgnieh Pricestjenja. Toga radi probûdi vecchje neghli ighda u tebbi Vierru, Uffanje, Dràgost, skrûscenje, i særcjano objettovanje Særzu Jesussovu, Kojechie prionuti k' tvomu Kros slavno Otajstvo.

Kadse buddesc pricêstio, primjerajuchi Jesussovu prikokrajnu gliûbav k' tvomu nâkasnomu neharstvu, ragnen priscivom bollesti Odreditchjesc vjerno isporavgljenje, terchjesc tvoje Særze prinjeti, prikasati, i posvêtiti Særzu Jesussovu, Kakochjesc nachi una prjeda pri sværsi.

Taj dan da budde vas namjenen gljubavi, i posctenju Særza Jesussova. Tiem osvem innieh boggogljubnieh djella, pohodi pet pûta Prisveto Otajstvo.

U pærvoj prohodbi sahvâli Jesussu sa gljûbav, Kojom sâsda Prisv. Otajstvo.

U drugoj sahvâlimu sa sve pûte, u Kojese dostoja pritchi, k'nam, i sa millosti, Kenam Kros S. Pricestjenje podjeli.

U tret-

U tretchioj raſcjallise, i poboli Zjechja svieh beſakonja blagomu Jeſussu ucignenieh od nevjernika, i Krivovjerraza.

U cetværtoj râdi ſaplâtiti poſctenjem, i gljubavi sva neposctenja, griehe, i svetoghærdja ucignena miłlomu Spaſſitegliu oſſobito u Otarskomu Otajſtvu skrovenu od opazieh Pravovjerraza.

U petoj duhom obîdi sve Zærkve, u Kojeh pogradovih, vâroscih, sêllih, planinszieh Popovinah pribiva Prisvero Otajſtvo ſapuscteno, nepohodjeno, i neposctovano, ter nâſtoj, dase tvôje Særze sve raſgori, i udre u djella poboſcna Klagnanja, ſahvâglienja, poboglienja, dragoſti, i takova inna na imme, i na mjesto svega neharnoga ſtvorenja.

Svakki Mjeſſez.

Sve te mille, i ugodne ſâbave ponovi u pærvi pêtak svakkoga mjeſſeza. Jutrom pribavi jedno po urre, alliti vechje o Komugod sliedechieh raſmiscgljanja. Pri Svetoj Miſſi, i po Priceſtjenju priporûci særcjano sve Obietnike Særzu Jeſussovu, mollechiga, da gnihov broj usmnoſcit budde; takoghier sve dusce, Ke ſa ſcivota biwsci to Boſcianſtveno særze dvorille, sadsu muscene u Occiſtiscu.

Svakke Sedmizze.

Prikoriſtnobi bilo, i podobno sve to cinitti svakoga pêtka priko godiſcta, priamsci svetotajno spaſſonosni Priceſt: nù Komu nije dopuſcteno takoga primiti, a on nekkaga primi nâcinom duhovniem; a toje ſceglno ſcjudêchi prîmiti Jeſuſſa svetotajno, sniſcno pripravgljauscise, ter u gnegga proſlechi sve milloſti, Kakono da glavom k' gnemmu pride.

Svakki Dan.

Blaggo tebbi, moj ſctioce, akose Jeſuſſova gljûbav u tvomu Særzu jur raſplodilla: ouachjete primâmiti, da rad buddesc svakki dan sve te ſâbavé ponâvgljati, i da vecchjekrati buddesc duhovno, (nemoguchi hipom) pohâghjati iſ tvoga ſtana Jeſuſſa Hriſta na S. Otaru, i priceſttvatise. Jati iſctom napomignam dvoj prisladki cin. Pærvo dà svakkojùtro k' inniem mollitvam pridrùſcisc onù, Ku sloſci S. Geltruda, i nachjesciu pri sverſi ovieh Kgniga. Drùgo, da Kadſe buddesc ſtaviti da urre udarraju, oſdahnesc gljuveno k' Særzu Jeſuſſovu Kiemgodi gorachiem uſdahom. Nachjescih oſmero na reccenomu mjeſtu, i moſcescse gnim slû-

ſci-

sciti, Kad pohaghjasc Jesussa u Zærkvi, nada inniem mennije najdrasci ovì.

Moj Jesusse, moje jedino blago, jate gliubim, i hochju u Vieke gljûbiti vœrh svieh stvari, eresi dobrôtta neismjerna, i sato erete uvrjedih, Kajemse oda svieh moieh grieha. Prie umrjeti, neghte uvrjediti. Ah da ovo sœrze pukne od bollesti! Ah dase spœrsci u gljûbavi tvojoj priugodnoj!

Nad inniem sviem slusebam, i mollitvam Jesussovu sœrzu primillasu djella vjeri re, Uffanja, Gljubavi, i Pokajanja, tebo Krepossti duscju sc'gnime pridrusujuju, i sjedinuju; s' toga imallabise cesto sœrçjano cinitti, a i nekkabise dòbila mnoga prosctenja dopusctena od svetieh Otaza Papa. Ti dâke daj jednom svakki vecer prikâsci ti poklon Jesussovu Sœrzu, i sato nachjesc tiem djellima saglavgljene ové Kgnigghe.

PÆRVO RASMISCGLJANJE.

Sœrze Jesussovo gljubglivo.

KOse Kasce oda svud dôstojan gljûbavi, silluje na gljûbav. Ah dabismo râdili sposnatti sve usrokke, Koi privode k' Jesussovoj gljûbavi, svibismose nâscli ussillovani gljûbitiga. Da Koje sœrze meghiu svjema sœrzima isnachise mosce

od

od vècchie gljubglivo pri særzu Jesussovu? Særze sâsma cisto, særze sâsma sveto, sâsma punno gljûbavi prema Boggu, i prema nam, poklé gnegove sve scèglie njêsu neggo ó slavvi Boscjoj, i o nascemu blagu. Toje onò særze, u Komu G. Bogh sretta sve râskosce svôje, sve svoje naslade. Zarstvuju ù tommu særzu sve isværsnosti, svè Kreposti; prigoruchia dragost prema Boggu. Ozu svomu, sdruscena s' najvechiem podniscenstvom, i posctenjem, Kojese mosce smisliti: priveliko smuchjenje radi nascieh grjêha, Koijem s' draghe voglje htje bitti pritisnut, sluceno s' priveljkiem pousdanjem pristojniem sinu primillomu: sværsceno mærsenje na Krivine nasce, sluceno sà sciviem pobogljenjem k' nasciem bjêdam: pritrudno muccenje, sdrusceno s' isværstniem ugodjenjem s' vogljom Bosciom. Totje u Jesussu prikupjeno svesctoje dôstojno gljûbavi. Gnezieh pritesce gljûbiti Kogagodi ljepota, gnezieh pravednost, gnezieh obicjaj, gnezieh poboscnost. Nù Kadabise isnasclo cegljade nakitchjeno sviema tiem, ter inniem Krepostima, Kôbi mogo odoljetti? Ghdjenamje doglasceno if daleka, dase nahodi Kragl Kòigod innostran ljep, podniscen, ugljùdan, poboscjan, millosærdiv, Krotak svakkomu, Koi odvrachja dobro sa slo, prem ako on i neposna nas, prem ako ni mi posnamo gnegga, nitti nam s' ikakve strane pristoi, sasviem tiem sanosinas, i chjutimose sillovani gljûbitiga. A Jêsus Hrist, u Komusu, s' Koiem ne-

neraſdiono druguju sve tej Krepoſti, i sve prisværſcene, ter nas primilloſtivo gljubi i uſceſceno; Kakkoſe dogoditi moſce, daje toliko mallo gljubjen od gljûdi, i da nije jedina ſabava nasce gljûbavi? Ah Boſce! da Jeſus, Koi jedin jeſt gljûbgliv, ter Koinam dadde tolike obligjeſce svoje gljubavi prema nam, on jedin (da recemo) vidjetje, daje s'nam nesrecchian, da nemoſce ſtecchi, daga gljubimo, Kakono da nije ſadoſta vrjedan nasce gljûbavi! Toje, scto cignjâsce groſno ſuſitti Ruſu Limkignu, Katarinu Genovèskignu, Tereſiu, Mariu Mandalienu de Pazzi, Koje raſglêdausci gljudsku neharſtvo, placcjuchi vappiahu: *Gljubav nije gljubjena, gljubav nije gljubjena.*

Gannútja, i Molbe.

Gliubgliví moj Spaſſitegliu, Koju ſâmjeru vecchie gljubavi doſtojnu mogasce vjecni Chiachko tvoj ſapovidjetmi da gljubim iſvan tebbe? Tiſi raiska ljepota; Ti gljûbav tvoga Oza; srjed særza tvoga ſtannju sve iſværsnoſti. O gljubglivo særze moga Jeſuſſa: Tebbise prîſtoi gljûbav svieh særza. Bjedna, i nesrechna særza, Kète ne gljubi! To nesrechuo, i bjedno, ah Boſce! bi særze môje u sve ono vrjeme, Kadate ne uſgljubi. Danu niemi naprjedovati u takoj nesrecchi; gljubimte, i hochiute gljûbiti, moj Jeſuſſe. Gospo-

ſpodine u predgne vriéme ſaboravgljahſe od tebbe, a ſada ſcto cekkam? jedalli cekkam mojom neharnoſti uſillovatte, daſe od menoe ſaboravisc, dase menne ohajeſc? Nikkako, milli moi Spaſſitegliu, to ne prôpuſti, Tebbe veliki Bogh gliubi, i Kojom gliûbavi! a ne imate gliûbiti tamni greſcnik, ſctosam ja, tolizièm milloſtima nadaren, toliko ſagliubien od tebbe? O ljepi plami, vi Koi u Jeſuſſovu ſærzu gliubimomu gorîte, doj, uſceſcitte u biednomu ſærzu momu sveti onì, i blaſceni ogagn, Koiem ſide, s' nebba blaghi Jeſus ſemglia raſgorjetti. Spærſcite, i unisctite neciſte sve gliubavi, Koje ghnjeſduju u momu ſærzu, terga uſdærſce dane bude sve gnegovo. Cini, moj Bòſce, da vecchje ne uſſcive, ako ne da uſgliubi samoga Tèbbe, milli moj Spaſſitegliu, Ako odprie' jate nehajah; ſnaj da sadaſi jedina moja gliûbav. Gljubimte, gljubimte, gljubimte; nittichju inne ſtvari gljubiti raſmi Tebbe. Gljubjeni moj Gospodinne, doj ne budditi omràſno priatti, date gljubi ovo ſærze, kojeje u proſcjaſto dobba tac krutote raſ-ſcjaglîvalo. Dati budde na cjaſt, i ſlavu ucinitti, da Andjeli vide, ghdje gori tvojom gljubavi onò ſærze, koje ù predgne dobba bjegâſce od tebbe, tebbe poghærghivasce. Djevo Prisveta Mario, moje uſſanje, buddimi na pomoch; molisse Jeſuſſu, dame kros milloſt svôju takoga ſtvori, kakvame on ſceli.

RAS-

RASMISCGLJANJE DRUGO.

Særze Jesussovo gljubiteglno.

AH dabismo rasumjelli gljubav, Kojom gori Jesussovo særze prema nam! Toliko nas on sàgljubi, da Kadbise sdrûscili svi gljudi, svi Svêtzi, svi Andjeli, sa svom gnihovom mocchi nebi dosêghli do tisuchnoga djela onè gljûbavi, Kojomnas Jesus gljùbi. Gljùbinas on bes mjerre od vecchje, neggoli mi sami sebbe Drago vànas on priko nàclna, i do ùsciàsa: *Dicebant excessum ejus, quem completurus erat in Jerusalem*: Luc. 9. 31. Besjeddjahu o usciasu gnegovu, Koga imadiasce isværscitti u Jerusalemmu: Da Koise ûcias, i nenacin mosce isnachi vecchi, neghli da Bogh veliki primìne svoga ràdi stvotrenja? Gljùbinas do Kraja: *Cum dilexisset suos, in finem dilexit eos*: Jo. 13. 1. Biusci dragovò svoje, do sværhe dragôva gnihziecher, biusci gljûbionas Bogh ovì veliki od vjekà, tako da u svemu vjekuvjecjânstvu nebi cjassa, u Ki Bogh ne miscgljasce ò nas, i ne gljùbjasce svakkoga od nas: *In charitate perpetua dilexite*: Nascè gljûbavi ràdi ùcinise cjôvjek, i ôbra trudni scivot, i Kriscnu smært ràdi nas. Tim on ùsgljubinas vecchje neghli svôje posctenje, vecchje negh svoj pokoj, vecchje neggo svoj scîvot sam, biusci sva posvêtio, nekkabinam pokâso gljubav, Kojom

ſa nammi gorjâsce Nielli ovò iſhod, ùſcias, i nenacin u dragôſti, Koithje dærſciatti ſapagnene, sve Andjele, i Raj vas posve vjeke? Taj gljûbav nàvedega josc dabi oſtò s' nammi ù Otarskomu Otajſtvu, Kakonò na gljuvenomu prìſtogliu: pokli tu biva pod slikkom malla *Kruha*, ſatvoren u skrovisctu, ghdje cinisa Kako da oſtaje u sværscenomu unisctenju svoga vellicianſtva, nittise Krètuchi iſdvorgniem chjûtjenſtvima; takò da mnjettije, da tu inno ne cini, neggo gljudski nârod gljûbiti. Gljubav raghja ſcegliu sveudigino bìvati s' gljubjeniem cegliadettom: Taj gljubav, taj ſceglia cini, da Jeſus Hriſt s' nammi pribiva u Prisvetomu Otajſtvu. Vidjese ovomu gljuvenomu Gospodinnu savisce Kràtko, scto s' gljudima pribiva trideſti, i tri gòdine na ovomu Svjètu; tim dabi smîrio svoju pohlepu ſtojechi valda s' nammi, posudi podobno ſtvoritti najvechje meghju cjudeſſime, a to jeſt ſaſdanje Otarskoga Otajſtva. Nu odkûpgljenje gljudskoga nâroda biasce jur iſværsceno; gljudi biehu jur pomireni ſ' Boggom: cemu dabi Jeſus oſtò na ſemgli u Prisvetomu Otajſtvu? Ah, on ſaſtaje, radi erne umie s' nammise raſlùciti, vellechi da s' nammi svoje râskosce nahodi. Taj gljûbav k' tommu dovedega, dabise deri uccinio jeſcja nascieh dèſcja, nekkabise s' nammi sjedînio, i ſtvorio od nascieh særzà, i od svoga jedno samo særze: *Qui manducat meam carnem, in me manet, & ego in eo*: Jo. 6.

57.

57. O cjudda ſamjerna! O iſhoda gljúbavi Boſcianſtvene! Vegljàsce gneki Boſcii slúga: Kadbi Kà ſtvar môgla ucinitti, daſe moja Vjerra navedè o Otajſtvu Otarnomu, nebi u iſtinu dvoumſtvo, Kakko Krùh ſtvàrase putti, alli kakko Jeſus bìva u vecchje mjeſtà, i vas ſbjèn u proſtorru tac tjesnu; zjech er odgovoriobih, da Bogh sve moſce; nu akome uproſſiſc, kakko on cjovjekka gljubi do toliko, daſe htje ucinitti gnegova jescja? Ne umiem odvjettovati inno, neggo daje toj iſtina svete vjerre, ka primaga moj ràſum, i da Jeſuſſova gljúbav nemoſcese obhittiti. O Gljubavi Jeſuſſova, cini, date poſnaju gljudi, cin, date ſagljube.

Gannùtia, i Molbe.

O Særze Jeſuſſovo dôſtojno svakoga poſcſtenja, Særze ſatravgljeno ſa gljúdima, Særze nàvlasc ſtvoreno, da gljudi draguje, doj, pokoi nâcinje mogúchje, datti gljudi tac neharno odvrachjaju, datte nehaju? Ah tuſcnotisam bjedan, cim i ja nabroihse meu tiem neharnizima, cim gljubiti neumjehte! Oproſtimi moj Jeſuſſe ovi grieh veliki, ſcto ne gljubih Tebbe, koiſi toliko gljubgliv, koiſi menne toliko gljubio, koi ne umiesc vecchje, kud, ni kammo boglje prighærlitme k' tvojoi gljubavi. Vighju, er biusci od prie odrekohse tvoje gljubavi, faſluſcioſam bitti oſſudjeg, date ne mobudem gljúbiti va vjeke. Alli ne moj milli Spaſſiteglju;

Digitized by Google

nekkase oborri na menne svaka innà pedepsa, samo da ne taj. Udjelimi milloſt tvojé gljúbavi, a paka poscgli na menne bice, kojetije drago. Nu po koi nâcin mogu bojattise takè pedepse, cim cjujem, dami Ti sljedisc navjesctati sladku, i millu ſapovjed, da gljubim Tebbe, moj Gospodinne, moj Boſce: *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo:* Buddi tako; moj Boſce. Ti hochiesc, date gljubim; a ja hochju gljúbit-te; pace inno gljubiti nechju raſmi Tebbe, kiſime toliko gljúbio. O Gljubavi moga Jeſuſſa ti buddi gljúbav môja. O gorucchje Særze Jeſuſſovo raſgori særze môje, ne propúſti, da unaprieda uſ-ſcivem ni ſajedan hip bes tvoje gljúbavi, smaknime prie, unisctime; da ne upaſi Sunze neharnoſt tuj beſprîlicnu, da ja toliko od Tebbe gljubjen, iſa toliko milloſti, i prosvietgljenja priattieh od Tebbe, buddem opeta tvôju gljúbav pogbærdjetti. Ne propúſti toj, Moj Jeſuſſe, po ikkakav nâcim. Uffam ù onu kærv, ku proli menne ràdi, dachiute vaſda gljúbiti, i dachjesc vaſda Ti gljubiti menne: ter ovà gljubav od menne do Tebbe nechjese u vjeke skratiti. O Matti ljèpe gljúbavi Mario, ti kà toliko svedisc vidietti gljubjena tvoga Jeſuſſa, priveſcime, pritisnime k' tvomu Sinu; nu po ti nâcin pritisnime, da ne buddem igda sc' gnimese raſluciti.

RAS-

RASMISCGLJANJE TRETJE.

Særze Jesussovo usdisce sa nascjom gljúbavi.

NJesmo mi ikkako potrebni Jesussu: illiga gljúbimo, illiga ne gljúbimo, jednakoje On cestit, jednako bógat, jednako mogu.h; nu sasviem tiem velli S. Tomma, Jesus Hrist erenas gljúbi, toliko scelì gljúbav nascju, kakonò daje Cjô.jek gnegov Bogh, i dase gnegova cestitost darsci gljudske cestitosti. S'togai snebivàscese Sveti Job, vellechi: *Quid est homo, quia magnificas eum, aut quid apponis erga eum cor tuum?* Job. 7. Scto-je Cjovjek, er usviscjasc gnegga? alli scto nastavgljasc prema gnemmu særze tvoje? Scto? da Bogh veliki scelì gljúbav tamne svjêrze! Velikkabi stvar bila, da namie Bogh samo dopústio, daga moscemo gljúbiti. Da koigod podloscnik isustise svomu kraglju: Gospodinne, gljubimte: biobi zjignen ko odvecchje smion, i nerâsboran. Danu scbobise imallo rjeti, kadbi kragl reko podloscniku: ja hôchiu dame gljubisc? Do toga ne shode semaglszi Poglavâri: alli Jesus kragl nebbeski jest onì, koi tac brinnutivo prossli gljúbav nascju: *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo:* tac sceglno ispitiva sær-

Digitized by Google

ze nasce: *Præbe, fili mi, cor tuum mihi:* Prov. 23. A ghdiese vidi odgognen od Kégodi dûsce nemille, onse ne odàglia, nu priſtaje pri vratieh gne særza, ter ſovè, ter vappi, ter Kùza, dabi ugliesò: *Sto ad oſtium, & pulſo:* Apoc. 3. Tuj gnu molli, damu otvori, narîzajuchi gnu seſtrom, i ſarucnizom: *Aperi mihi, Soròr mea Sponſa:* Cant. 5. U jednu riec, sva gnegova raddoſt jeſt bitti od nas gljubjen, sva gnegova utieha, cjutti da kà dûscia reccemu, i ceſtommu recce: *Moj Boſce, jate gljubim.* Svese toj raghja iſ oné værle gljûbavi, Kojomnas milluje. Ko gljubi, nemoſce ne ſcjûdjetti bitti odgljûbjen. Særze proſſi særze; gljûbav iscte gljubav. *Ad quid diligit Deus; niſi ut ametur?* Cemu gljûbi Bogh, ako ne da budde obgljubjen? Recce Sveti Bernard, a prie gnegga recce to sam G. Bogh. *Quid Dominus tuus petit a te, niſi ut timeas, & diligas eum?* Deur. 10. 12. Sctote inno pita. Goſpod Bogh, ako ne dase gnegga boisc, i daga gljubisc? Sa toj dàjenam na ſnàgne, erje òn Paſtir oni, Koi iſnasciad ovzu ſagljubjenu, prifivgljè svakkoga, dase sc' gnime ufraduju. *Congratulamini mihi, quia inveni ovem, quam perdidideram:* Radujtese menn, jère iſnâghjoh ôvzu, Ku biah iſgubio: Dàjenam na ſnànje, ereje On ôtaz onì, Koi, Kadase povrati k' gnegoviem skutim kigodi Sin odſtragnen, onga ne samo oprascta, danuga primilloſtivo saghærglja. Dajenam na ſnanje, da kò ne

gljû-

gljûbi, na smærtje oſſudjen: *Qui non diligit, manet in morte*: Jo. 3. A da tomu protiva Koga gljubi, Gnegga ſobbom imma, Gnegga posjeduje. *Qui manet in charitate, in Deo manet, & Deus in eo*: Jo. 4. 12. Tim jedalli tolika ſaproscenja, tolika nâſtojanja, tolike priêtgne, tolika obechjanja nêchienas gànputi, da ſagljubimo jednoga Bogga ki tac svêdi bitti ôd nas obgljubjen?

Gannâtja, i Molbe.

Miili moj Spaſſitegljo, vegljuti S. Augûſtinom svetiem: Timi ſapovjedasc, date gljûbim, ter, akôte ne ugljubim, prjetisc menni paklom: nu koi pakò ſtrascnii, koja bièda gòrcia mòscemise ſtecchi prì uhïgljenju tvoje Svete Gljûbavi? Tim akome hochjesc pripadſti, prièti mi iscſtom, dachiu ſcivjêti beſ tvoje gljûbavi; pokli ovà jedina prjetgna vechmachièmo priſtrasciti, neggoli tiſſuchja pakala. Kadbi srjed paklenieh plammena môghli Oſſudjenizi, moj Boſce, plannuti tvojom prisladkom gljûbavi, pakòbise Rajom pritvorio; à kad ſ'drughe ſtrâne Blaſcenizi na nebbeſieh nebite môghli gljûbiti, Rajbise paklom obratio. Tako veli S. Augustin. Vighju værlo dôbro, gljubjeni moj Gospodinne, da moieh griêha radi dòſtojanbihbio, dame tvôja milloſt ſapuſti: ter kroſ to oſudjenbih poſtò, date ne mobudem

vech gljûbiti: Alii cjujem, da Ti naprjedujesc ſapovjêdatmi, date uſgljubim, ter chjutim ſam u menni vêglju poſcjuda tvoje gljûbavi. Ovà poſcjuda jeſt dar tvojé Milloſti, Timi gnu dâjesc; podaimi dake i jakoſt, daje buddem iſværsciti, Ucini, da iſtinito, i sa sviem særzem budduti od sad unaprjeda vaſda, i po svak ciàs govoritti: *Moj Boſce, jate gljûbim, gljûbimte, gljûbimte.* Ti svêdisc ſa mojom gljûbavi: a ja svedim ſa tvojom. Metni u ſabitje dake, moj milli Jeſuſſe, sve nedragoſti, Keti do sadâ nêinih; gljûbimose po sve dni: jate ne oſtavih u vjeke: time ne oſtavio u vjeke: Time hochjesc bes priſtanka gljûbiti: hochjute ja gljûbiti bes priſtanka. Milli moj Spaſſitegliu, ſaslûſcenja tvôja jesu sve moje uffanje. Doj, ſtvôri, date vaſda uſgljubim, ter ſtvôri, date uſgljubim mnoggo, veliki grescnih, koite mnoggo potlaccih. Neozkværgnena Djevo Maria, buddimi na pomoch, mollise Jeſuſſu ſa menne.

RAS-

Digitized by Google

RASMISCGLJANJE CETVÆRVO.

Særze Jesussovo bòllesno.

NIje moch rasbirâti, Kolikko na ovem svièti bolleſtno bì Særze Jesussovo nasce gljûbavi radi, i ne poboljettimuse. On sam dajenam na ſnânje, da svoje særze pecjalleno bì tolikiem dreſegljem, da to ſamo vrjednobi bilo skratſimu ſcìvot, i naveſtitmu smært od sâme bolleſtj, daga Krèpoſt svoga Boſciânſtva cjuddom ne uſdærſcjasce. *Triſtis eſt anima mea uſque ad mortem:* Marc. 14. 34. Najvechja bolleſt, Koja pritisnu Jesussovo særze, ſ..bi doiſto prividjenje gnihova neharſtva ſvojoj neiſmiernoj gljûbavi. Prividje on jednoga po jednoga sve griêhe, Kojé mi imahomo ucinitti iſa tolizieh gnegovieh muka, iſa smærti tàc gljute, i sramotne. Prividje oſſobito beſakonja priſtrascna, Kojabi gljudi ucinilli svomu særzu prisvetomu, Kòga On oſtavgljasce na svjedocbu svoje gljûbavi ù prislavnomu Otarskomu Otajſtvu. Ah Boſce! Koja, i Kolikka poghærdjenja ne pria Jeſus Hriſt od gljudi u gljuvenomu ovomu Otajſtvu! Kògodga pocèpglja, Kogodi smetnu u neciſtà mjeſta, Kògodga uloſci na vrasciu sluſcbu. Vidjenje Ije tolizieh pohuljenja ne ſadærſciagga, da nàm nebi oſta-

vio veliki ovì ſâklad goruchje svoje gljúbavi. Mærſi, Kakko daje nadiscla omrasu gnegovu na grjeh: cim privôlje propuſtiti prie toliko ſtrascnieh svetoghærda, neghli uhſliti gljubjene dusce ove jesce Boſcianſtvene. Ter sve to nèchjenas uſiliti obgljúbiti særze onò, Kojenas tac plammenito ſagljubi? Jedalli Jeſus Hriſt nije sve uccinio, scto biâsce dovoglno ſasluſciti, ter isproſſiti gljúbav nâscju? Tolichjemo neharni oſtaviti i mi Jeſuſſa ſapusctena na Svetomu Otaru, Kakonò einì najvechje mnôsctvo gljudi? Terse nechjemo prie pridrúſciti s'onò mallo duscià poboſcnieh, Kega umjedu spoſnâvati, dase raſtòpimo od gljúbavi, vecchje neghli Kopne svjechje, Ké goré oko svetieh skrovisćta? Særze tvi Jeſuſſovo gori s'gljubavi ſa nammi; a mi prid gnîme nechjemo raſgorjettise gljúbavi ſa Jeſuſſom?

Gannútja, i Molbe.

Klagnani, i milli moj Jeſuſſe svvoti prid Koljennima onòga, Koi toliko, i tolikrati raſbòli tvôje Særze prigljubglivo. Ah Boſce moj, Kakko mogoh toliko ògorcjatti særze onò, Kéme ſagljùbi tolikò, ter Koje isćta ne ſasctédi, dabi ſadobilo gljúbav moju! Danu utjescise, da reccem takò, moj Spaſſitegliu, ſnaj, da moje særze prof tvu milloſt ragneno od tvoje svete gljubavi

toli-

tolikose skoncjava s' nedragoſti, keti jur ùcciui, dabi raddo prîmilo umrjeti od bolleſti. Ah, tko dami poda, moi Jeſuſſe, taku bolleſt ochjûchjeti mojeh grjehà radi, kakvu Ti ſa tvoga ſcivota sc' gnih sveudiglno ochjutje? Occe Vjecni prinoſſimti, i klagnam ſcjalloſt onù, i mærſinu, kù imà Sin tvoj na moje Krivine, ter guegga ràdi, mogljute, dami udjèlisc tae gorku bolleſt s' uvrjedà, Keti ucinili, da buddem nepriſtavno ſcivjeti pecjalljen, i vaſda bolleſtan, shude napomene, da bi Koje vrjeme, Kad nehajah tvoje Priategliſtvo. A ti, moj Jeſuſſe ſteghnime od sad unaprieda tolikom omraſom na grjeh, da buddem mærſjetti i na najmagne Krivine, mislechi, eresu Tebbi neugodne, Koi njeſi doſtôjan date po ikakav nâciu raſ-ſcjaglivam; danu doſtojanſi beſmjerne gljûbavi. Gljubjeni moj Gospodinne, mærſim sada ſ' draga særza na svesctoje tebbi mærſeshje, ter unaprieda nechju negh Tebbe gljubiti, i svesćto Ti gljubisc. Pomoſime, dajmi Krepoſti, udjellimi milloſt, date na svak cjas buddem ſaſivati, moj Jeſuſſe, i bes priſtanja ovu pròscbu upravgliatti: *Dajmi, moj Jeſuſſe, gljûbav tvoju, dajmi tvoju gliubav, dajmi gljubav.* A Ti Mario Prisveta iſproſſimi milloſt, date vaſda buddem môlitti, rekuchi: mà milla Majko, cini da ufgljubim Jeſuſſa Hriſta tvoga jedinorodjenoga Sina.

Digitized by Google

RASMISCGLJANJE PETO.

Særze Jesussovo milloſtivo.

GHdje da iſnaghjemo Særze vecchje miloſtivo, i ochjutglivo, negh særze Jeſuſſovo, Kojese vechje pòboli bjèdam nasciem? Taj milloſt uccinì, da s'nebba slde na semglju. Taj uccinì, daſe iſusti, erje on blaghi oni Paſtir dofcjo datti ſcivot svoj na spaſſenje svoieh Ovcizà. On dabi ſtekko prosctenje nam grescnikom, ne posctedi sebbe samoga, nu hôtje nakriſcjuse posvètiti, nekkabi svoiem mukkam ſadovoglno uccinio ſa pedepſe od nas ſasluſcene. Taj milloſt, to pobolljenje uſrokje, da nam i sad velì: *Quare moriemini domus Ifrael, revertimini, & vivite*. Ezech. 2. Gliudi, ah Sinzi moji, cemuse iſctete offuditi, bjeſcechi od menne? ne viditeli, er uklagnajuchise od menne, riète k' vjecnoj ſmærti? ne idemi od særza uſrjèttivas pogubgljenieh. Nebojtese: iſctom da uſhtjebudete poværnuttise k' menni, poværnittese, i ſcivot pribavitchjete. *Revertimini, & vivite.* Takoghjer taj milloſt, cinimu rjeti, ereje On taj Otaz gljubeſcglivi, koi prem dase vidi nehajan, i poghærghjen od Sina, ako ovi pokajanse vrati, onga odtjerrati ne umie, danuga særcjano saghærglja, i sva primjena beſakonja

u ſa-

u ſabit odmetchje. *Omnium iniquitatum ejus non recordabor.* Sve innako cinise od gljudi; Ovi, dobro da i proſtè, vaſdalje spomignuse urjedjenja primjenieh, terse chjutè plannut na osvetu; ter akose i ne osvéte Boſcjega Zjechja ſtraha, veliku daj trudnoſt Kuscjaju obchutti, i besjeddit s' onom cègljadi, od Koje bjèhu pohugljeni. Ah, moj Jeſuſſe, Ti sværsceno op aſctasc grescnika pokajanje, nittise Kratise pridattimse vas u Prisvetomu Pricestu na ſemgli, ter vas u vjecnoj ſlavi na Nebu, bes ochjûtjeti najmagne mùcnoſti ghærliti po ſve vjeke onù duſcju, Kate jur Kruto biasce uvrjedîla. U Kojoj ſtrani moſcese utrâſciti særze vechma milloſtivo pri tvomu, moj dreghi Spaſſitegliu?

Gannutja, i Molbe.

Milloſtivo Særze moga Jeſuſſa smillujse meuni: *Jeſu dulciſſime miſerere mei.* Sada k' Tebbi vappim; a Timi daj, da vaſda buddem vappiti: Særze milloſtivo moga Jeſuſſa smillujse menni. Prie neghte uvrjedîh, moj Spaſſitegliu, nebiah beſ ſumgne dôſtojan ikakve od tolizi h milloſti, Kami ùccini. Time satvori, Time uſdærſcja, Time obâsja toliziem ſrazi: sve beſ ikakva moga ſaslûſcenja. Nu odkadte uvrjêdih, ne samo ne biah doſtojan darà tvoieh, na k' tommu ſaslûſcih tvôje pedepſe, tvoje opſsctenje, i

Digitized by Google

mukke pakgljene. Tvoje ſmigljenje nagovorite, dame uſ-cekaſc, dami uſdærſcis ſcivot, cim biahti beſobraſan nepriategl. Tvôje ſmigljenje prosvjetlime, i priſvamme k' prosctenju. Milloſt Tvoja udahnùmi skrûscenje s' moieh prigrjêſcenja, i poſcjudu Tvoje gljubavi: ter uſſam sada s' tvoga pomillovanja, daſamti Priategl. Proſſim u Tebbe, millosærdje dami udjelisc i svietloſt, i jakoſt; nêka unaprieda ighdati nebuddem neharan. Nikako Gljuavi moja, ne iscem, dami buddesc proſtitti, akobihse povrâtio na sagrjêscenja: tobi bilo priuſêtje beſocno, Kojebi ſaprjêcilo Tvomu millo-særdju. Koje smigljenje imobih iſglêdati od Tebbe, ghdjebih neharan opeta tvoje Priateglſtvo potjaccio, i s' Tobbomse raſlucio? Nikako, moj Jeſuſe: jate gljubim, i sveghjerte hochiu gljûbiti. Ovu milloſt nad sviem inniem uſſam, i proſſim od Tebbe: *Ne permittas me ſeparari a te*: ne propûſtio, dase s' tobbom raſtavim. Mollimſe i Tebbi Majko moja Mario, ne daj, dase ighda buddem od moga Bogga raſdjêliti.

RAS-

RASMISCGLJANJE SCESTO.

Sarze Jesussovo darovitto.

VLasctittoje svakkomu cegljadetta blaga særza scjûdjeti, svakkoga umîriti, a ossobito potrebnike, i pecjaonike. Nù Kôchje mocchi isnachi cegljâde blasciega særza neggoli Jesussa Hrista? Biusci on dobrôta neskonciva, gori privelikom scegljom, dabi nam svoja bogastva podjèlio: *Mecum sunt divitiæ, ut ditem diligentes me*: Prov. 88. Samnomsu bogastva, da obogattim gljubiteglje moje. Na to Onse stvori siromahom, velì S. Pavò, nekkabi: nas uccinio bogatze: *Propter vos egenus factus est, ut illius inopia divites essetis.* 2. Cor. 8. 9. Na to takoghjer odluci s'nammi ostatti na svetieh Otarih s'punniem rukama nebeszieh millosti, (Kakkoga vighje Otaz Baldassar Alvarez) daih rasdjeli vjerniem dûscjam, Kega pohâghjaju. Na to josc, dajènamse vàs u Svetomu Priceshu, tiem stanovittieh cinèchinas, da nechje sanjèkati dare svôje, ghdjese ne Krati derivâtnam svèga sebbe samôga. *Quomodo non etiam cum illo omnia nobis donavit?* Rom. 8. Tor srettamo u Jesussovu Særzu svakko blago, svakku millost, Kanam nâljeguje. *In omnibus divites facti estis*

Digitized by Google

in Chriſto, ita ut nihil vobis deſit in ulla gratia. 1. Cor. 1. U svemu poſtalliſte bogatti u Hriſtu, da isſtavam neſtaje u milloſti ikakvoj. Tim uglâvimose, dasmo duſcni Særzu Jeſuſſovu ſasve milloſti priate, odkûpienja, ſaſvànja, prosvjêtgljenja, oprosctenja, ukrjêpgljenja ſuproch nâpaſtim, uſterpgljenja pri ſuprotivah: beſa gnegovebo pomochi nemogahomo iscta dobra ucinitti: *Sine me nihil poteſtis facere*: Jo. 15. Beſa menne ne moſcete iscta ucinitti. Da âko u predgne vrjeme, veli Goſpodin, vi njeſte priali vecchje milloſti, ne bi to do Menne, bi do vas, navas samieh tûſcitese, ljenibo biſte proſſitih a Menne: *Uſque modo non petiſtis quidquam; petite & accipietis*: Jo. 16. 24. Oh Kolikoje bogatto, i darovitto Jeſuſſovo Særze svakkomu, Kose k'gnemmu utjecè! *Dives in omnes, qui invocant illum.* Rom. 10. 12. Ah Koje veglje milloſti prîmaju duſce oné, Kése pospjescju proſſiti pomoch od Jeſuſſa Hriſta! Vegliasce S. Kragl David: *Quam tu Domine ſuavis, & mitis, & multæ miſericordiæ omnibus invocantibus te:* Pſal. 85. 4. Kolikoſi ti, Gospoddinne ugoddan, i Krottak, i mnogga millosærdja sviem, Ki Tebbe priſivglju! Tezimo dake sveghier k'tommu særzu, proſſimo na uſdano, i svechjemo iſproſſiti.

Gan-

Gannutja, i Molbe.

Ah moj Jeſuſſe, njêsi Ti Krâtioſe, ni nèvo datmi Kærv tvoju, i ſcivot; a jachjuse nèvati pridat-ti tuſcno særze môje? Nikkako moj Odkupiteglju; jatiga prinoſſim svèga, svutti moju voglju darivam; Gnu ràd prîmi, i gnome vlada Kakotie dràſce. Ja nitti immam, nitti mogu mojom Krepoſti immatti iſcta; nu immam ovô særze, darovanomi od Tebbe, Kogami ne moſce ikko oteti. Môgu oſtatti uhigljen blaga, cjaſti, ſcivôta; alli ne særza. Oviém særzem mogutte gljubiti; oviem særzem hochiute gljûbiti. Time, mogljutę, moj Boſce, uvjecbaj, dase sværsceno od sebbe samoga ſaboravim; Kaſcimi, sctomi trjebuje cinitti, da doseghnèm do ciſte tvoje gljûbavi, ſa Kojom milloſtivà tvoja dobrota cinimi svêdjeti. Chjûtim u menni odlucenu voglju ugaghjati Tebbi: alli da gnu ispunim, od Tebbe pomoch iſgledam, od Tebbe gnu proſſim. Tebbise priſtôi, gljûbiteglno Særze Jeſuſſovo, sværsceno posvoitti bjedno særze môje, Koje od prieti bi toliko neharno, i s' svoje Krivine pràſno tvojé gljûbavi. Doj, ucini da môje særze budde sve raſceſceno ſa Tobom, Kakono tvôje plamuje ſa mnôme. Ucini, dà voglja môja sjedignena budde s' tvojom, takò, dà iſcta ne uſhtjebu-

dem, raſmi onò ſcto ti hotchjesc. Od sad unaprjeda sveta tvoja voglje da budè pràvilo svieh djella moieh, svieh rjeci, mîsli svieh, i svieh poſciudà moieh. Uffam Gospodinne, dami nechjesc ſatajati tvòiu milloſt na iſværscenje ove odluke, Koju danaske odrèdih u særzu prid tvoiem nogama; da hô hju ſ' draghe voglie ſaghærgljati svesctochjeſe o menni, illi o moieh odrèditi, toliko u momu ſcivôtu, Koliko pri mojoj smærti. Blagso Tebbi, Mario Neozkværgnena, jer biti særze vaſda, i sâsma ugoghjeno særzu Jeſuſſovu. Doj, Timi iſproſſi milla moja Majko, da unaprjedak iscta ne budem hotjetti, ni ſcegljetti, râſmi ſcto hochje Jeſus, ſcto Ti hochjesc.

RASMISCGLJANJE SEDMO.

Jeſuſſovo Særze hàrno.

PO takì nâcinje hàrno Jeſuſſovo særze, da nemoſce On upaſiti najmagne nasce djello ſadjellovano gnegove gljûbavi radî, najmagnu rjec iſrecenu nà slavu gnegovu, najmagnu misò hotte ſaceti gnemmu ugodnu, ſcto ne nadjeli svakkoga obilniem uſdarjem. Onje osven toga haran tolikko, da odvrachja sveghier ſtotu ſa jednu. *Centuplum accipietis.* Hàrni gljudi ako ſaplate Koje primjeno dobrodarje, ſaplate jednom; skinnu s' sebbe, Kakkose govori, dærſcjanſtvo, odùſcese, i vecchje o tommu nemislè. Na

ti

ti nâcin Jeſus Hriſt s' nammi ne obchi-svakko blago nasce djello, ucigneno radi gnegga ne platchiaga iſcſtom ſtoterom plâtom ſa ovoga ſcivôta, nu na nebbeſieh ſaplatchjujega nepribrojne Krati u svakki cjàs po sve vjeke. Da tkochje bitti do togga Kraja beſtuſcian, da ne uſ-cini ſveſcto moſce na ugodjenje, i nasladu særza toga tac hàrna? Alli, Boſce, Kakko rade gljudi ugoditti Jeſuſſu Hriſtu? Da boglje reccem: Kakkonam od særza ide bitti tàc nehàrni blagomu nascemu Spaſſiteglju? Da nije pròlio on neggo jèdnu Kapglju Kærvi svojé, neggo jedinu sùſu, mi lje immallibismo bittimo neiſreceniem nâcinom ſaduſceni; Zjechja jer i onà Kapglja, i onà sùſa bîlabi bîla prid Boggom Zjene neskoncive, i vrjedna dobavitnas svakke milloſti. Alli blaghi Jeſus hôtje uloſcitti ſa nas sve hipe svoga ſcîtja, darovanam sva svoja ſaslûſcenja, sve mukke svôje, sve pòghærde, svu Kærv, i ſcivot svoj; tim ne s' jednoga, nu s' neiſbroinieh dugôva dærſcjaniſmo gljubitiga. Nu, ajmeh, miſmo harni i ſcivinizam, tako da ako Ki Kuccich javinam Koi bîgljegh svôje gljùbavi, Kakonò danas ſilluje na iſmjenitu gljûbav; da s' Koga udesa moſcemo toliko Boggu bitti nèharni? Dobrocinſtva velikoga Bogga, rekbi, dasè pritvâraju, i s' gljûdima narav iſmjenuju, ter poſtaju slocinſtva, cim na mjeſto hàri, i gljubavi ne iſteſcju neggo beſakonja, i poghærdjenja. Prosvjetli, Gospodinne, nèspoſnane ove neharnike da

spo-

spoſnatti buddu gljûbav, Kojòmih dregujesc.

Gannutja, i Molbe.

Evvo prid tvoiem Koljennima neharnika, moj blaghi Jeſuſſe: Jâvgljoſam doiſto har svakkomu ſtvorru; Tebbi jedinomu, odvrâtih nehàr: Tebbi, vellim, Koi mene radi priminu, nittiti iſôſta ſcto od vecchje ucinitti, dabime uſillio Tebbe gljûbiti. Tjescime, lie, i raſlobaghjame, ſctosam Krivaz ſerzu tvomu, særzu saſdanu blagochiom, i nakitchjenu millosærdjem, Kojesè glàſi da ſabia sve uvrjeghje onoga grescnika, Koise Kaje, i gljubiga. Milli moj Jeſuſſe, od priete uvrjêdih, od priete poghærdih: dà gljûbimtè sàd nàd sviem ſtvarim, nàdà mnom samiem. Kâſci, ſcto iſctesc od menne? Svesam spravan ſtvoritti s'pomochi Tvojé milloſti. Vjerrujem, daſime ſtvorrio, daſi posvetio tvoju Kærv, i ſcivot Zjechja moje gljûbavi: Vjerrujem josctera, da mehniſi oſtò u Otarskomu svetomu Otajſtvu, ter hvâleti dàjem, moja Gljubavi; mollimtise ne propûſti, dattise ukaſcem u dohodno dobba neharan na tolika dobrodarja, i bigljegghe tvôje Gljûbavi: ſakujme, pritisnimè k'tvomu særzu, ter ne daj, u ſctomi iſoſtaje ſcivôta, neharnoſti odvratiti, i nedragoſtima ofvattise, ſadoſtaje, i od visce, ſctote uvrjêdih, moj Jeſuſſe; od ſad hochjute gljûbiti. Ah da mogu povrâtiti ljetta minùta! Ali

Digitized by Google

li nijeih ikkako na tragh povèrnuti, a mallomi ſcivôta ſcivjeti oſtaje: Nù malloli, velleli, moj Boſce, sve vrjème Kojeſimi odrèdio boraviti na ſvjètu, sve hochiu iſtrattiti, dragujuchi Tebbe, vèrhovno Dobro, Komuse prîſtoi gljûbav vjecna, i neskonciva. Ne pod-njeloti Særze, Mario Majko milla, da vech ighda buddem bitti tvomu særzu neharan; molliſe Jeſuſſu ſa menne.

RASMISCGLJANJE OSMO.

Særze Jeſuſſove poghærdjeno.

NIje bolleſti do bolleſti onoga særza, Koje gljubechi, ne sretta iſmjenittu gljûbav, neggo poghærghjenje, i sve tò vecchjaje pecjal, Kolikosu vecchje pòkaſe, i obiglieſcje gljûbavi; a protiva vecchieje neharſtvo Kadabi svakki od gljûdi od-rekose sve svoje ſtokke, i svieh svjetovnieh lâſti, ter Kadbise oſſudio ſcivjeti srjed puſtosci, hranî tise gorziem trâvam, spavati na Zærnoj sèmgli, muccittise svakkom pokorrom, ter napokon dattise posjechi ſa radi Jeſuſſa Hriſta, sctobj to bilo pri mukkah, pri Kærvi, pri smærti toga vellikoga Boſciega Sina, Kàbi har to bila pri nedohitnoj gnegovoj gljdbavi? Kadabismose na svak cjâs Krutom smærti posvetchivâli, jeddalibismo Koiemgodi najmagniem djêlom iſmjenili dragochju Jeſuſſovu, Kunam objavi, ghdjenamse pôda u Otarskomu Otajſtvu?

Ne

Ne do istine. Bogh veliki sloscittise pod obliczja Kràtka Kruha, i ucinittise jestoiska svoga stvorra! Kojésu to sâmjere? Dà, ah Bosce, Kojaje ismjena, Kojali har od gljûdi Jesussu Hristu odvrachjena? Kojaje? slocinstva, nehajànje gnegovieh sâkona, i nauka, besakonja takà, Ka nêbi ni svomu satocniku ucinilli, ni svomu robbu, ni najtamnjemu semgljâku. Kakko moscemo særzu odoljetti, da vidiusci te poghærde, Ké Jesus blaghi primi, i po sve dni prima, ne ochjutîmo smærtno skoncjanje, i da sbi-glno ne usradimo gljûbavi nascjom saplâtiti gljûbav neismjernu særza gnegova Boscianstvenoga, Kojé pribiva u Prisvetomu Otajstvu rascesceno tom gljûbavi prema nam, sceglno nadjêlitnas svoiem millostima, i darovattinam sebbe svêga, gotovo primitinas, i poghærlitinas, isctom da s' blaghe odluke K' gnemmuse poværnemo: *Eum, qui venit ad me, non ejiciam foras.* Jo. 6. 37. Ko pride k' menni, nêchjuga istjerrati vàni. Cjujuchi cesto immenovati Stvorrenje, Uputtjenje, odkupjenje Jesussovo, rodjenje u pojatti, Jesussovu smært o kriscju, obiklismose, i kakono natærli scjûglje na særzu, da nas tej samierne, i gljuvene spomene ni rascisciu, ni ragnaju, ni poticcju. Ah bjedne nechjutglivosti! Dabismo obasnalli, da kigodi prosti Cjôvjek stvòrrinam jedno tieh dobrocinstva, nebinam bilo mogûchje ne gljûbitiga. Jedini Bogh, rekbi, daje slosrecchjan s' gljûdima, cim biusci tolika ucinio, dabi stekko

ko gnihovu gljûbav, nijemu dosechi tu sværhu, umîriti tu ſcèglju; ter na mjeſto gljûbavi prima svak cjàs nedragoſti, i pogherdjenja. Sgaghjase sve to, ierese nârod cjovjecjanski ne spomignja gljubavi Bogga velikoga.

Gannâtia, i Mòlbe.

O særze moga Jeſuſſa, beſadna millosærdja, i gljûbavi, kakko ne umirem, kakkose od bolleſti ne skoncjavam, cim, uſirem tvôju dobrotu, a moje neharſtvo? Ti, moj Spaſſiteglju, biuscimi dò bitchje, podammi tvôju kærv, i ſcivot tvoj, pridajuchise potlaccegnim, mukkam, smærti ſa radi mojé gljûbavi; nitti umîren tiem; iſnâghje josc nâcin, po komu svakkibise dan posvetchîvo Zjechja menne u Prisvetomu Otajſtvu, nisćta marechi podnjeti sva beſakonja, koja privighje dabiti bilo priati u ovoj gljuvenoj Tajnoſti. Ah Boſce! kakkose mogu uſrietti Tebbi paka toliko ſloharan, a ne umrjeti ſ'bolleſti, i ſasramgljenja! Ah, Gospodinne; bila vech sværha nedohitnoj nehari; Time proſtrjelio tvojom Gljûbavi, Time osvoio, i ſtvorio sasviem Tvoga Obaſrise na kærv, nà ſuſe, kè rjèkom pròli menne radi, tetme oproſti. Doj, da ne otidu menni u ſaman tolike mukke. Prem da Time ùſrie tac neharna, tac nedôſtojna tvoje gljûbavi; ne ùſtavise gljûbitime, i kadate ne gljubjah, nitti ſcjudjah, dabime gljûbio; koliko dakle od vecchje

im-

immam uffati Gljûbav tvoju sada, ghdje inno ne isctèm, ne usdiscem, nêggo gljûbiti Tebbe, i bitti gljûbjen od Tebbe! Umîri, mogljute, sværsceno ovù sceglju môju: da reccem boglje, Tvoju ovù scèglju umîri, Ziechja er Ti menni gnu udiscesc, i rasgarasc. Cîni, da ovì dan, dan budde Zjelovitta moga obrâtchjenja, takò da pocnemte gljûbiti, a da taj gljûbav ne vidì sapada, værhovno môje, i jedino Blago. Cin da sasviem umrem menni samômu, nekka ne us-scîvem neggo Tebbi, nekka vasda usgorìm tvojom jedinom gljûbavi. O Mario Prisveta, særze tvôje Otar bi glasceni, na komu ighdase ne ùgasi ôgagn Boscie gljûbavi; milla moja Majko, stvorrime Tebbi podobna, tuj millost isprossimi od Sina tvoga, koi ràd cjastite, ne branechiti ni jedno tvôje saproscenje.

RASMISCGLJANJE DEVETO.

Særze Jesussovo Vjerno.

O Kolikkoje vjerno ljepo særze Jesussa Hrista sviem, koieh sove k' svetoj svojoj gljûbavi! *Fidelis est, qui vocavit vos, qui etiam faciet*: 1. Thess. 5. 24. Boscia vjernost dajenam svu slobodu uffati svaka, prem i ako iscta ne saslusctimo. Ako istjerrasmo Bogga is særza nascega, vrâtamu rastvorrimmo, terchje tutakò uljesti, kako jur obêchja. *Si quis aperuerit mihi januam, intrabo ad illum,*

&

& cœnabo cum illo: Apoc. 3. 2. Ako scjudîmo millosti, pitamoih u Bogga u imme Jesussa Hrista, jer on obêchja, dachjemo ispitati. *Si quis petierit Patrem in nomine meo, dabit vobis*: Jo. 15. 16. Akosmo nâpastovani, uffamo na gnegova dôstojanstva; ter nechje on propûstiti, danas nepriategli nasci obærvù priko nasce jakosti: *Fidelis autem Deus est, qui non patietur, vos tentari supra id, quod potestis*. 1. Cor. 10. 13. Ah Kolikkoje boglje s' Boggom imatti posla, neghli s' gljudima! Kolikrati obechjavâju gljûdi, a poslie ne stoje na rjeci, illi ere làscju, cim obechjavâju, illiti er isa obechjanja odlùku ismjenu? *Non est Deus quasi homo, & mentiatur, nec ut filius hominis, ut mutetur*: Num. 23. 29. Recce Duh Sveti. Ne mosce G. Bogh bitti nevjeran u svoieh obechjanstvih, jer biusci sâma Istina nemosce slagatti; nitti mosce ismjêniti vòglju, jere svescto hochje; sveje pràvo, i sveto. Obêchja dakle, dachje prîmiti svakkoga; Ko budde Ki gnemmu priti, dachje udjêliti pomoch onimi, Kijù sapròsè, dachje gljûbiti, Koga usgljubi; jedalli nechje sve toj isværscitti? Ah dasmo mi tako Boggu vjerni; Kakoje nam Bogh vjeran! Kolikko Kràti odpriemu obechjasmo, dacchjemo bitti gnegovi, dachjemo dvorittimu, dachjemoga gljûbiti? a potom isdaddosmoga, opûstimo gnegovu sluscbu, u rôbstvose vràgo prodàsmo? Nudjer mollimmoga, danas oruscjà nepridobitnom jakosti, nekkamu buddemo vjerni

ni unaprjeda. Blaggotti nam, ako Jeſuſſu Hriſtu buddemo vjèrni u obslûſcènju mallieh, i sladzieh gnegovieh ſapovjedi! Bitchjenam on deiſto vœrlo vjèran, ſaplâtechinas uſdarjem velikkiem odvisce, terchjemo ciutti onò, ſcto vjerojem slûgam jur objettova: *Euge, ſerve bone, & fidelis, quia ſuper pauca fuiſti fidelis, ſuper multa te conſtituam; intra in gaudium Domini tui*: Matth. 25. 21. Veſelo, sluſcbenike dobri, i vjerni, ere nad malliem bi vjèran, nad mnogga hochjute poſtaviti; uljeſi u raddoſt Gospodinna tvoga.

Gannútja, i Malbe.

Milli moj Odkupiteglju, ah da ja bjèh bio Tebbi vjèran Kako Ti vjèran bi menni! Sveghjer Kadri môje sœrze raſtvorih, Ti ugu prîde, oprâsctauscime, i priàuscime u tvû milloſt: sveghier kad k' Tebbi ſavappih, Ti prîtece na mù pomoch. Tot Ti bi vjèran menni; alli ja Tebbi bjèh nevjèran odvisce. Sluſcbuti obêchjah a potom tolike pûte plèchja ruſcnoti obràtth: gljûbavti moju obechjah; a potom tolikrati gnuti ſanjekah; Kakonò da ti moj Boſce, moj ſtvorriteglju, moj odkupiteglju, biobi magne dôſtojan gljûbavi, neggoli tamna ſtvorenja, i potiscnè onè môje naslade, s' Koiehte opûſtih. Prôſtimmi, moj milloſtivi Jeſuſſe. Poſnam nehàr môju, spovjedamju, mœrſim nà gnu. Poſnam, erſi Ti Dobrôta

beſ-

beſkonciva, da dôſtoisc gljûbav neiſmjernu, oſſobito od menne, pokli iſa tolizieh moieh grjèhà, tolikoſime uſgljûbio. Ah, bjedan ja, akose oſſudim. Milloſti, kèmi podjeli, bigljeſi oſſobite gljûbavi, Kèmi pokâſa, bilibi, ah moj Boſce, najvechi pakô srjed moga pâkla. Uklòni, mogljûte, mâ Gljubavi, od menne toliki pòraſ, smillujmise nitti propûſti, dase poværnem odrecchise od Tebbe, ni da kroſ môje grjèhe uſſughjen buddem ne uſtavitlse u vjeke ſaplatchîvati gljûbav tvôju psovkam, i omraſom srjed pakgljene propaſti. Doj, prigljubicno Særze Jeſuſſovo, i privjerno, raſceſci bjedno, môje særze, da uſgorì prema Tebbj, Kakko Ti gorisc prema menni. Moj Jeſuſſe cjnìmise, date sad gljubim, nu mallote gljubim; ucìni date mnoggo, i po sve dni vecchje uſgljobim, i da tja do smærti vjeranti buddem. Tu milloſt iscſtem, i proſſim, i da beſ priſtànja buddemju iskatti, i proſſiti. Raſtærghnime s' ſeivotom prie neghse iſ nova iſdajno od tvoje gljûbavi odtærghnem. O Marjo milla moja Maiko, pomoſimme, da Tvòmu Sinu vjeran buddem u vjeke.

OBE-

OBECHJANJE.

Pravoga isporavgljenja Prisvetomu Særzu Jesusa Hrista.

Kojese imà uccinitti pri Svetosvetomu Otajstvù u Petâk pe Osmini Blaghdanna Tjela Hrìstova, i ponávgljati u pærvì Pêtak svakkoga mjesseza prieli, poslieli S. Pricêstjenja:

PRigljubgljvi moj Gospodinne Jesusse Hrìste, koi ràdi prikomjèrne tvoje Gljûbavi pòstosi scærtva u Prisvètomu Otarskomu Otajstvu, u komu sam sebbe prikasujesc Ozu Nebbeskomu ràdi nas na Posvetchjenje tissuchju tissuchià Krati svàki dàn, kà imaju bitti chjutjenstva Tvoga særza, cim ne srettasc u najvechjemu djêlu nâroda gljudskoga neggo opornost, saboravgljenje, nehàrnost, i poghærdjenje? Potaknùt prisamjernom bollesti od tac ghærda neposnanstva, evvo paddam nìza k' semgli prid tvoje nogghe unisćten, i kruto ragnen od tolizieh besakonja, Kàtise svud cine, a ossobitto prid tvoiem Otarima, prid Tobom pod otajniem oblicima skroveniem. Særzemi puzzà od bollesti, ter na tissuchje pûta prosćtenjeti prossim od svieh tieh neposćtenja. Ah, dabih mogo, moj milli Bosce, potoppitti rjèkom moieh sùsa, i oplâkati mòjom Kærvi sva mjesta, po Koieh tve særze bì tàc Krùto poghærdjeno! Ah dabih mogò

Kiem-

Kiemgodi poklonom ſaplâtiti tolike grjêhe, ghærda svetolomja, i neposctenja! Danu, o moj prigljûbjeni Spaſſiteglju, ono sctome najvechje smuchja jeſt, scto i ja sam nabroihse s' tiem nepoſnanzima, i neharnizima. Boſee moj, Ti ki uſiresc sva skrovisca moga særza, Ti poſnasc boljeſan, kame mucci moga ràdj neharſtva, i ſcjalloſt, kame mori, cimte vighju tac nepriſtojno primjena. Evvoti, Gospodinne, særza moga snilcena, i pokòrna, pripravna primiti iſtvoieh rûkà svesctochjeti bitti ugodno iskatti na iſmjenu tolizieh beſakonja. Udàriga, Gospodinne, ranniga, skoncjajga; blagoſlvghatchju, i zelivàti na ſtotere pute onù rùku, kachje oboritti na menne tac duſcne pedepse, takò pravedne bîce. Dabih mogo poſtatti dovoglna ſcærtva na ſaplâtjenje tolizieh poghærda! Naſvobihse ceſti odvisce, kadbih to mogo doſechi krof, svesctose moſce najkrutchleh muka iſmisliti. Dalli, ghdje njesam dôſtojan tolikè millosti, primi daj, Gospodinne, i po tvôje ruke dà primi vjekuvjecni tvoj Otaz sniſcno ovò spovjedanje, pokorni ovi poklon, kiti ovdi cinim u drûsctvu onoga, Koga særze tvòje prisveto jurmu ùcini na Kalvâriu, ter koga Maria Matti tvôja s' tobom prineſemu pri Krîſcju. Prôſti menni, blaghi Jeſuſſe, tolike grjêhe, nehàri, i necjatli Tebbi ucignjene, ter tvojom millosti ſtvori plodnu, i djellotvornu voglju, i odluku mòju sadagnu, dase nèchju od Tebbe vech ighda ſaboraviti, date

ho-

hochiu vaſda vjerno gljûbiti, dvoritti, cjaſtitti svudjer Koliko buddem mocchi, a oſſobito u Svetosvetomu Priceſtu, da hochju iſtrattiti oſtanak moieh dânà vas u prisladkomu Tvomu Særzu, ſcjudechi ugn iſdahnutti napokogni moj ſcivotni dah. Da budde takò.

POSVETCHJENJE.

Prislavnomu Særzu Jeſuſſa Hriſta.

O Doſtojno svakkoga poscſtenja Særze moga prigljubjenoga Jeſuſſa, ſtanu svieh innokupno Krepoſti, nepriſtajni vruglju svakko-jazieh milloſti, ſcto ighda ugledda ù menni, dabi mogûchje ſatravitite, dame ſagljubisc beſ ikkakve mjerre, prem da ozkværgnjena toliziema grjeſima, prem da ſtudena toliko prema Tebbi, i toliko neharna? Gljubav tac særcjana javgljenami u onò prem dobba, Kadate ne gljubjah, udiscemi uſſanje, dachjeti bitti ugodno ovo malo ſnàmenje, Koiem hochjuti pokaſatti, Kolikote ſad gljubim. Prîmi dâke moj Spaſſiteglju, ſcivu poſcjudn, Kojom gorim posvetitise sværsceno cjàſti svetosvetoga tvoga særza. Prîmi poklon, Kiti prinoſſim svega menne ſamôga. Posvetchjujemti sam sebbe, moj ſcivot, môja cignênja, i podnoscenja, ne hotechi unaprieda bitti inno, ako ne ſcærtva povetchjena tvojoj slavvi; sad goruchja, a ki dan, akoti budde ugodno, sværsceno spærſcena plâmima tvôje Gljûbavi.

Digitized by Google

bavi. Boſce moj, darivamti mè ſærze ſa sviem chjutjenſtvima, Koiehse moſce primiti, uffajuchi. dachjuga ſtvoritti ù vas ſcivot zjelovitto prilicna chjutjenſtvim ſærza tvoga. Snam, erti darivam prem mallo pri onomu, ſcto Ti priblagodarno, i proſtranno darivasc menni: Darivamti lje svesctoti mogu datti, i scto Ti ſcjûdisc od mennе posvetiusciti ovò môje Særze ſa sve vjeke beſ opogovora. Ti u toliko da buddesc unaprieda, o moj prigljubjeni Jeſuſſe, moj Otaz, moj Priategl, moj Gospod, moj Ucitegl, blago sve moje. Ne syedim negh ſa tebhom jediniem. Nêchju ni na ſemgli ſcivjeti, ni na Nebu, neggo Tebbi: nêchju gljûbiti ni u vrjemc, ni u vjeke raſmi Tebbe jedinoga. Tako buddi.

MOLLITVA.

Kù Sveta Geltruda govorásce svaki dan na cjast Prisvetoga Særza Jeſuſſa Hrista.

POſdravgljamte, Sveto Jeſuſſovo Særze, ſcîvi viru, i ſcivotvorni vjecnoga ſcivota, blagoskroviscte neiſmierno Boſciânſtva, pecchi goruchja Gljûbavi Boſcianſtvene; Tiſi moje pokoiscte, Ti moje utociscte, moj prigljubgli vi Spaſſiteglju. Raſgori ovò môje Særze gorùchjom Gljûbavi, Kojom gorì tvôje beſ priſtanka. Utôci u moje Særze veliké milioſti, ké iſ tvoga iſtjecju, ter ucini, da særze môje bud-

budde zjelovitto s' tvoiem sjedigneno; da tvója voglja budde mója, a da mója budde u vjeke tvojoj ugodna; scjudéchi da od sad unaprjeda Sveta Tvoja Voglja pràvilo budde svieh scèglja moieh, i moieh svieh djella. Takò bilo.

USDASI.

K' Særzu Jesussovu.

SÆrze Jesussovo rasgorjeno gljûbavi prema menni, rascèsci særze môje Tvojom gljûbavi.

O Sveto Særze Jesussovo Occinoj Vogli priposluscno, pri Kloni k' tebbi særza nascja, da, kasu gnemmu ugodna, usbuddemo vasda cinitti.

Smillujse nam Gospodinne;
smillujnamse.

O Sveto Særze Jesussovo, nascega spassenja priscedno; prisôvi nas pristupiteglje k' Særzu, da nebismo u nascieh grjesih ùmærli.

Smillujse nam ec.

O Sveto Særze Jesussovo, cistochje ògleda priisværsna; stvorrinas cista særza, da saslùscimo bitti nascteni tvomu Særzu prilicni.

Smillujse nam ec.

O Sveto Særze Jesussovo tvoiem nepriategljom prikrotko; da pristannè mir tvoj u nascemu særzù, da progonnitegljom,

Digitized by Google

gljom, i potvoritegljom naseiem odpuſtimo s' draga særza.

Smillujse nam ec.

O Sveto Særze Jeſuſſovo bolleſti priuſtærpno; podajnam særze skrusceno, i sniſceno, nekka dôſtojne plodde pokorrè uſtvorrîmo.

Smillujſe nam ee.

O Sveto Særze Jeſuſſovo ubosctva prigljubovno; polloſcinas ko ſnamenje na tebbe, nekka ù tebbi jedinomu naſcemu blagoskroviſctu uſpribiva sve særze nasce.

Smillujse nam ec.

O Sveto Særze Jeſuſſovo tvoiem gljubitegljom priblagotvorno; da iſ-teſne pùtr naſcja, i særze nasce pri tebbi, nekka buddesc Bogh nascega særza, i ceſt naseja, Boſce u vjeke.

Smillujſe nam ec.

Pripravnoje Særze moje, Boſce særza moga, da uſ-cinim voglju tvoju. Bòſce moj uſhotjeh, ter ſâkon tvoj po srjed særza moga.

Mollimose.

Boſce, ki gljubitegljom tvoiem blaga nevidiva prigotovioſi; ulì u særza nascja tvojé Gljubavi gannûtje: nekka tebbe u svieh, i nada sviema draguiuchi, obechjanſtva tvôja, ka sve ſcègljе nadhode, dotecemo; koi ſcivêsc, i kragljujesc u vjêke vjêka. Takò bilo.

SPAS.

Digitized by Google

SPASSONOSNA DJELLA.

Krepoſti Boggoslovnieh Vjerre, Uffanja, i Gljûbavi ſ' Djellom Pokajanja Djello Vjerre.

GOspodinne Boſce moj, ja vjerrujem temeglitto, svescto vjerruje, i ucì Sveta Matti Zærkva, ere Ti, koi nemoſcesc privarriti, ni bit privarren, sveſi to gnoj objâvio. A oſſobito vjerrujem daſi Ti jesini Bogh u tri Sobſtva Boſcjanſtvena, Otaz, i Sin, i Duh Sveti: Dase ſin ucini Cjovjek, i ùmrje ò Krîſcju ſa nasce Spaſſenje: Dachjesc datti dobriem Raj, a ſliem pakò u vjeke.

Djello Uffanja.

Gospodinne Boſce moj, ja uffam ſtanovitto, damichjesc datti prosctenje od svieb moieh grjèha, tvoju milloſt, i slavu vjecnù, ere Ti svemogughi, i privjerni takoſi obechjò, ako uſbuddem dobro djellovari, a ja odlucjujem s' tvojom svetom pomochi dobro djellovati.

Djello Gljûbavi Boſcie.

Gospodinne Boſce moj, erſi Ti Dobrôtta neiſmierna jate gljubim værhu svieh ſtvâri; i ſa gljûbav tvôju gljubim moga iſkærgnega, kako menne samoga, i odlucjujem obsluſciti sve tvôje svete ſapovjedi.

Djello Pokajanja.

Gospodinne Boſce moj, erbo grjescechi dobi oſam pakò, a iſgubio Raj, alli naj-

ve-

Digitized by Google

vechje ersam uvrjèdio tvôju Dobrottu neiſmjernu, jase bollim, i kajem oda svieh moieh grjêha, i mærſim na gnih ſa svega særza; odlucjujem unaprieda priè umrjeti, neggo ighda vecchje Tebbe uvrjediti.

Mollitva.

Svemoguchi vjekuvjecni Boſce, dajnam vjerre, uffanja, gljûbavi, i kajanja uſmnoſcenje; ter da, ſasluſcimo doſtighnuti, ſcto obechjavasc, ucini nas gljubiti, ſcto ſapovjedasc, Hriſtom Gospodinnom nasgiem. Tako bilo.

Hvagljen Jeſus Hrist vaſda buddi.

HONAZ.

KA-

KASALO.

Pridgover. Kascese, sctioje Objettovanje Jesussovu Sarzu, Kakkose mosce stecchi, i Kakkose imma slusciti, na lizu. 7
Cini, illiti Vobchjenja ovoga Objettovanja. 16
Parvo Rasmissegljanje. Sarze Jesussovo gljubglivo, na lizu. 21
Drugo Rasm. Jesussovo Sarze gljubiteglino. 25
Tretje Rasm. Jesussovo Sarze usdisce sa nascjom gljubavi, na lizu. 29
Cetvarto Rasm. Jesussovo Sarze bollesno. 33
Peto Rasm. Jesussovo Sarze millostivo. 36
Sceslo Rasm. Jesussovo Sarze darovitto. 39
Sedmo Rasm. Jesussovo Sarze harno. 42
Osmo Rasm. Jesussovo Sarze poghardjeno. 45
Deveto Rasm. Jesussovo Sarze vjerno. 48
Obechjanje pravoga Isporavgljenja. 52
Posvetchjenje Pris. Sarzu Jesussovu. 54
Mollitva S. Geltrude, na lizu. 55
Usdasi k' Sarzu Jesussovu, na lizu. 56
Djella Krepossti Boggoslovnieh, na lizu. 58

Digitized by Google

LO.

e Objettovanje
moſce ſtecchi,
na lizu. 7
a Objettovan-
16
rze Jeſuſſovo
21
ze gljubitegl-
25
e uſdisce ſa
29
rze bollesno.

illoſtivo. 36
darovitto. 39
harno. 42
poghærdjeno.

vjerno. 48
enja. 52
uſſovu. 54
. 55
lizu. 56
, na lizu.

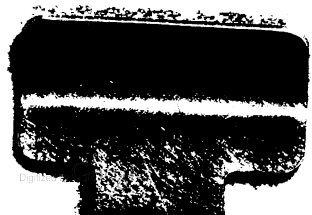

Digitized by Google